

Bruselj, 1.10.2019
SWD(2019) 339 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK POROČILA O OCENI UČINKA
Spremni dokument

Uredba Komisije

**o zahtevah za okoljsko primerno zasnovano varilne opreme v skladu z Direktivo
2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta**

{C(2019) 6843 final} - {SEC(2019) 327 final} - {SWD(2019) 340 final}

Povzetek
Ocena učinka za Uredbo Komisije (EU) xxx/2019 o zahtevah za okoljsko primerno zasnovano varilne opreme
A. Nujnost ukrepanja
Zakaj? V čem je težava?
<p>Varilna oprema so izdelki, ki jih podjetja prodajajo podjetjem (B2B) in ki se široko uporabljajo v številnih industrijskih panogah, predvsem v gradbeništvu, energetiki in prometu. Porabi veliko energije in dodatne kovine (varilna žica ali elektroda, ki se uporablja kot „lepilo“ v zvaru). Polovica opreme pri obratovanju uporablja tudi velike količine zaščitnega plina.</p> <p>Tehnologija varilne opreme je v zadnjih desetletjih močno napredovala, saj porabi manj energije in materiala, in je postala bolj vsestranska. Toda uporabniki pri nakupu ne dajejo prednosti učinkoviti rabi energije ali materialov, temveč vidikom, kot sta zanesljivost in cenovna dostopnost. Razlogi za to so pomanjkanje informacij o porabi energije in materiala, dejstvo, da uporabniki ne ocenjujejo stroškov lastništva skozi vso življenjsko dobo, pa tudi druge navade, med njimi dajanje prednosti določeni blagovni znamki. Stroškovno učinkovite tehnologije, ki prihranijo energijo, zato na trg ne vstopajo tako hitro, kot bi lahko, če bi jih podpirali z ustreznimi ukrepi.</p> <p>Ponovno uporabo, popravilo in recikliranje ovirajo pomanjkanje informacij o učinkovitosti rabe materialov, težave pri razstavljanju in ločevanju izdelkov ter ugotavljanje, katere kritične surovine in nevarni sestavni deli so vgrajeni v izdelku.</p>
Kaj naj bi prinesla ta pobuda?
<p>Splošni cilj je prispevati k doseganju podnebnih in energetskih ciljnih vrednosti EU za leto 2030 ter ciljnih vrednosti svežnja ukrepov za krožno gospodarstvo, hkrati pa zagotavljati nemoteno delovanje notranjega trga.</p> <p>Konkretnije naj bi ta pobuda:</p> <ul style="list-style-type: none"> – v dobavni verigi krepila zavest o okoljski učinkovitosti varilne opreme, – pomagala uporabnikom primerjati izdelke ter – izboljšala popravljivost in možnost recikliranja izdelkov. <p>Okrepila bo tudi konkurenčnost predelovalne industrije EU, saj bo omogočila hitrejšo uskladitev izdelkov EU s tehnološkim napredkom in zahtevami glede energijske učinkovitosti, ki veljajo v drugih gospodarstvih po svetu.</p>
Kakšna je dodana vrednost ukrepanja na ravni EU?
<p>Varilna oprema se proizvaja in z njo se trguje na svetovni ravni, tudi njeni sestavni deli prihajajo od povsod po svetu. Sestavljena je iz kompleksnih izdelkov, ki se od države do države ne razlikujejo. Razvoj zahtev na ravni EU bi pomenil združevanje virov držav članic, da bi oblikovale skupne predpise in sheme nadzora namesto številnih nacionalnih shem, predpisov in ureditev spremljanja.</p> <p>Brez harmoniziranih zahtev na ravni EU lahko države članice določajo nacionalne zahteve glede energijske učinkovitosti za posamezne izdelke v okviru svojih okoljskih in energetskih politik. To bi spodkopalo prosti pretok blaga in povečalo stroške zagotavljanja skladnosti za podjetja EU.</p> <p>Določitev minimalnih zahtev za energijsko učinkovitost na ravni EU ima torej jasno dodano vrednost.</p>
B. Rešitve
Katere zakonodajne in nezakonodajne možnosti politike so se upoštevale? Ali ima katera od njih prednost? Zakaj?
<p>Obravnavane so bile štiri možnosti politike:</p> <ul style="list-style-type: none"> • možnost 1 – „brez sprememb“: to je osnovni scenarij, v katerem sedanji položaj ostane nespremenjen; • možnost 2 – „samourejanje“: Komisija je dala industriji možnost, da oblikuje samonadzor, toda ni bilo predlogov; • Možnost 3 – označevanje z energijskimi nalepkami: to se v zvezi z okoljsko primerno zasnovano navadno predlaga za izdelke, ki jih podjetja prodajajo potrošnikom (B2C), za boljšo prepoznavnost in konkurenčnost najboljših izdelkov. Vendar je to težko, saj ni obsežne podatkovne zbirke s podatki o energijski učinkovitosti, v kateri bi se uporabljale uveljavljene merilne metode; • možnost 4a – „najnižji stroški življenjskega cikla“ (LLCC): obvezne meje za učinkovitost oskrbe z električno energijo, s katerimi se najbolje izkoristi naložba končnega uporabnika skozi življenjski cikel proizvoda; dosežejo se leta 2028 z vmesno stopnjo leta 2023; • možnost 4b – LLCC z večjimi ambicijami: enako stroge zahteve za okoljsko primerno zasnovano kot pri možnosti 4a na podlagi vrednosti LLCC, vendar se dosežejo prej (leta 2025) brez vmesnih stopenj; • možnost 5 – informiranje: obvezno zagotavljanje informacij o okoljsko primerni zasnovi in učinkoviti rabi

energije in materialov, vendar brez količinskih zahtev glede učinkovitosti.

Poleg tega možnosti 4a in 4b vključujeta:

- razvoj metod izračunavanja s pomočjo standardizacije;
- zagotavljanje informacij o porabi materiala in energije ter
- zagotavljanje informacij o vidikih krožnega gospodarstva (za boljše možnosti popravila in recikliranja).

Zahteve za zagotavljanje informacij se bodo uporabljale od 1. januarja 2021.

Možnost 4a je prednostna možnost¹ z gospodarskega in okoljskega vidika, saj hkrati omogoča skupne prihranke energije in materiala ter ima podporo zainteresiranih strani. Izpolnjuje tudi zahtevo iz direktive o okoljsko primerni zasnovi, da je treba predlagati izvedbeni ukrep, prilagojen določenemu izdelku

Kdo podpira katero možnost?

- **Možnost 1 – „brez sprememb“:** zainteresirane strani, zlasti predelovalna industrija, menijo, da to ni smiselna pot naprej glede na razvoj zahtev za energijsko učinkovitost v drugih gospodarstvih po svetu.
- **Možnost 2 – „samourejanje“:** tej možnosti so dale prednost Komisija in države članice, vendar industrija ni podala nobenih predlogov;
- **Možnost 3 – označevanje z energijskimi nalepkami:** države članice, nevladne organizacije in industrija pravijo, da bi bilo treba to možnost izključiti, češ da ne daje nobene dodane vrednosti v zvezi z izdelki B2B;
- **Možnost 4a – LLCC:** ta možnost, podobno kot možnost 4b, ustvarja znatne okoljske prihranke, večina držav članic in predelovalna industrija pa ji dajeta prednost zaradi daljšega obdobja za prilagajanje;
- **Možnost 4b – LLCC z večjimi ambicijami:** to možnost podpira nekaj držav članic in nevladnih organizacij. Omogoča sicer malce večje okoljske prihranke kot možnost 4a, vendar velike sektorje predelovalne industrije skrbi, da se mala in srednja podjetja (>80 % proizvajalcev v EU) morda ne bodo mogla pravočasno prilagoditi zahtevam;
- **Možnost 5 – informiranje:** pri tej možnosti so rezultati glede prihrankov energije in toplogrednih plinov, poslovnih prihodkov ter skupnih stroškov lastništva slabši kot pri možnostih 4a in 4b. Države članice in industrija menijo, da je pri njej dodana vrednost nižja od stroškov, ki bi nastali.

Široka podpora je bila izražena skupnim določbam možnosti 4a/b in 5 (standardizacija merilnih metod, zagotavljanje informacij o učinkovitosti rabe materialov).

C. Učinki prednostne možnosti

Kakšne so koristi prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Največ skupnih gospodarskih in okoljskih koristi ima možnost 4a (LLCC). Pri njej se sprejme uredba o okoljsko primerni zasnovi s količinskimi zahtevami glede učinkovitosti in informiranja. Omogoča velike okoljske prihranke s hitrostjo, ki velja za dosegljivo v industriji in pri končnih uporabnikih, in je bila deležna najširše podpore zainteresiranih strani.

Možnost 4a naj bi imela do leta 2030 naslednje učinke:

- uredba bi morala v primerjavi z možnostjo „brez sprememb“ prinesiti prihranke energije 1.1 TWh/leto, tj. 0.075 % ciljne vrednosti Komisije 2030 za porabo končne energije;
- neposredni prihranki pri letnih odhodkih za končne uporabnike v višini 522 milijonov EUR in dodatni poslovni prihodki v višini 14,5 milijona EUR na leto;
- nevtralna glede zaposlovanja (do 200 novih delovnih mest na leto);
- z večjo popravljivostjo in možnostjo recikliranja prispeva h krožnemu gospodarstvu;
- spodbuja konkurenčnost industrije EU in ji zagotavlja vodilni položaj (na notranji in mednarodni ravni) med proizvajalci visokoučinkovite varilne opreme, saj pospešuje tehnološki napredek in uskladitev z zahtevami glede učinkovitosti v drugih svetovnih gospodarstvih.

¹ V uredbi o okoljsko primerni zasnovi varilne opreme, o kateri so države članice EU glasovale 28. januarja 2019 v skladu z regulativnim postopkom s pregledom, je bilo dogovorjeno, da se črtajo obvezne meje za učinkovitost oskrbe z električno energijo za obdobje do leta 2028 (meje za obdobje do leta 2023 pa so bile ohranjene). Izvedljivost uvedbe strožjih meja za učinkovitost oskrbe z električno energijo bo ocenjena v okviru pregleda uredbe o okoljsko primerni zasnovi varilne opreme.

Kakšni so stroški prednostne možnosti (če obstaja, sicer glavnih možnosti)?

Glede stroškov prednostne možnosti se ocenjuje:

- proizvajalci in monterji varilne opreme bi morali oceniti skladnost svojih izdelkov z novimi zahtevami in opredelitvami. Za to so potrebni izračuni in preizkusi, katerih stroški bi bili 1 000 EUR na model opreme;
- trgovci na debelo in na drobno bi se morali seznaniti z novimi informacijami o energijski učinkovitosti in učinkovitosti rabe materialov, s posledicami za izračune stroškov življenjskega cikla in nakup izdelka ter te informacije posredovati končnim uporabnikom;
- končni uporabniki varilne opreme bi nosili višje stroške sestavnih delov in spremembe proizvodnje v obliki višje nakupne cene (v povprečju približno 150 EUR na enoto) in bi morali za energijsko učinkovitejšo opremo do leta 2030 porabiti 9,9 milijona EUR na leto več.

Kakšen bo vpliv na podjetja, MSP ter mikropodjetja?

- Pri možnosti 4a je po izjavah malih in srednjih proizvodnih podjetij (>80 % proizvajalcev v EU) hitrost prilagoditve dosegljiva;
- večina malih in srednjih podjetij deluje v proizvodnji, uvozu, ponovni prodaji, montaži in/ali servisiranju varilne opreme. Tem podjetjem bo uredba koristila, saj bodo imela zaradi prodaje dražje in bolj vsestranske energijsko učinkovite opreme večje poslovne prihodke. S tem porastom prihodkov bi se jim morali povrniti stroški večjega obsega preizkušanja in prilagoditve opreme, ki se bodo po pričakovanju večinoma prenesli na končne uporabnike;
- malim in srednjim podjetjem, ki uporabljajo varilno opremo, bi morali pri poslovanju koristiti nižji stroški skozi življenjsko dobo opreme, saj bi višje cene odtehtali prihranki pri stroških energije, večja funkcionalnost in manjša teža opreme;
- malim in srednjim podjetjem v sektorju popravil in recikliranja bi zelo koristile zahteve glede učinkovitosti rabe materialov.

Ali bo prišlo do znatnih učinkov na nacionalne proračune in uprave?

Uredba bi se neposredno uporabljala v vseh državah članicah, zato državne uporabe ne bi imele stroškov prenosa. Dejavnosti tržnega nadzora bi obsegale stroške preizkušanja in osebja.

Bo imela pobuda druge pomembnejše učinke?

V zvezi s funkcijami, zdravjem in varnostjo se ne pričakujejo negativni učinki.

D. Spremljanje**Kdaj se bo politika pregledala?**

Predlagana določba o pregledu bi zagotavljala, da bo uredba pregledana najpozneje pet let po začetku veljavnosti, in sicer na podlagi dosežkov, izkušenj pri izvajanju, mednarodnega razvoja in tehnološkega napredka.